

Sygn. akt III RC 71/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Wysokiem Mazowieckiem III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSR Julita Aronowicz

Protokolant : Krystyna Gołębiewska

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2017 r. w Wysokiem Mazowieckiem

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko małoletnim P. K. (1), D. K., P. K. (2) i B. K. reprezentowanym przez przedstawicielkę ustawową A. K.

o obniżenie alimentów

Oddała powództwo.

Sygn. akt III RC 71/16

UZASADNIENIE

Powód M. K. w pozwie skierowanym przeciwko małoletnim dzieciom P. K. (1), D. K., P. K. (2) i B. K., reprezentowanym przez przedstawicielkę ustawową A. K., wniósł o obniżenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży z 09 września 2016 r., sygn. akt I C 405/16, z kwoty po 300 zł miesięcznie, do kwoty po 150 zł miesięcznie na każde dziecko.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż powód znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, jest bezrobotny, nie ma stałej pracy, pracuje jedynie dorywczo. M. K. podał, że kilka lat temu został napadnięty i dźgnięty nożem, co powoduje problemy zdrowotne. Powód mieszka obecnie z rodzicami, którzy zapewniają mu utrzymanie. M. K. podniósł, że jego możliwości majątkowe i zarobkowe uległy znacznym ograniczeniom i nie jest w stanie uiszczać alimentów w wysokości ustalonej przez sąd. Wskazał, że maksymalnie może wyłożyć 150 zł miesięcznie na każde dziecko.

Na rozprawie w dniu 07 marca 2017 r. przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych A. K. wniosła o oddalenie powództwa podając, że potrzeby dzieci i koszty ich utrzymania nie zmieniły się od momentu ostatniego orzekania o alimentach.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

Wyrokiem z dnia 09 września 2016 r. wydanym w sprawie I C 405/16 Sąd Okręgowy w Łomży orzekł separację małżonków A. K. i M. K. z winy obu stron. Oboje rodzice zostali zobowiązani do ponoszenia kosztów utrzymania i wychowania małoletnich dzieci i z tego tytułu Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego M. K. na rzecz małoletnich P. K. (1), D. K., P. K. (2) i B. K. alimenty w kwotach po 300 zł miesięcznie, łącznie 1.200 zł miesięcznie.

Powód M. K. ma 40 lat, wykształcenie podstawowe. Utrzymuje się on z prac dorywczych, wykonuje prace remontowo-budowlane (dniówka wynosi 70 – 80 zł), ostatnio rąbał drzewo u sąsiada. M. K. mieszka z rodzicami, którzy są emerytami, ich świadczenia wynoszą łącznie ok. 1.100 zł. Rodzice powoda zapewniają mu bezpłatne mieszkanie i

utrzymanie, natomiast powód partycypuje w opłatach, gdy uzyskuje dochody. M. K. nie ma majątku nieruchomości, wartościowych ruchomości, prawa jazdy. Aktualnie prowadzone jest postępowanie egzekucyjne przeciwko powodowi z tytułu niepłacenia alimentów. Na dzień 03 stycznia 2017 r. alimenty zaległe na rzecz małoletnich wierzycieli wynosiły 3. 600 zł. Ogólny stan zdrowia powoda jest dobry. Dziewięć lat temu został on pchnięty nożem, wskutek czego odczuwa dolegliwości bólowe, jednakże nie leczy się, zażywa jedynie środki przeciwbólowe. Powód utrzymuje kontakty z dziećmi, zabiera je do swego miejsca zamieszkania, daje im wówczas drobne kwoty pieniędzy.

Przedstawicielka ustawowa małoletnich pozwanych A. K. ma 31 lat, wykształcenie gimnazjalne, aktualnie nigdzie nie pracuje. Mieszka wraz z pięciorgiem dzieci i partnerem życiowym w wynajmowanym mieszkaniu, odstępne wraz z opłatami wynosi 1.100 zł miesięcznie. A. K. otrzymuje zasiłki rodzinne oraz korzysta z programu „500 plus”, świadczenia wynoszą łącznie 2.680 zł miesięcznie. W lutym 2017 r. A. K. urodziła córkę, której ojcem jest nowy partner. Koszt utrzymania dziecka wynosi około 150 zł miesięcznie. Przed urodzeniem dziecka przedstawicielka ustawowa pracowała w lipcu i sierpniu 2016 r., wówczas zarabiała 1.200 zł miesięcznie. Jej partner życiowy zarabia około 1.000-1.500 zł miesięcznie. Przedstawicielka ustawowa nie ma majątku, nie ma też długów. A. K. wskazała, że powód nie zapłacił dobrowolnie ani jednej raty alimentacyjnej, komornik za styczeń i luty br. przesłał jej łącznie 300 zł.

Małoletnia P. K. (1) ma prawie 13 lat, uczy się w I klasie Gimnazjum w W. Mazowieckiem. Jej koszt utrzymania wedle twierdzeń matki wynosi około 500 zł miesięcznie. A. K. nie potrafiła wskazać ile kosztuje wyżywienie dziecka, wskazała natomiast, że ubrania i obuwie kosztują 300 - 400 zł kwartalnie, środki pielęgnacyjne i czystości - 50 zł miesięcznie, doładowanie telefonu komórkowego - ok. 15 zł miesięcznie. Wyprawka szkolna kosztowała 300 - 400 zł, jedna wycieczka - 30 zł, druga była droższa, składki w szkole wynoszą do 20 zł miesięcznie. Małoletnia pozwana jest zdrowa, jednakże będzie musiała skorzystać z porad okulisty i dermatologa, łączny koszt pierwszych wizyt wyniesie 90 zł.

Małoletnia D. K. ma 11 lat, uczy się w VI klasie Szkoły Podstawowej w W. Mazowieckiem. A. K. wskazała, że utrzymanie córki kosztuje około 400-500 zł miesięcznie, przy czym wydatki na zakup ubrań, obuwia, środków pielęgnacyjnych, czystości są takie same jak na starszą córkę P.. Podobnie kosztuje wyprawka szkolna, z tym, że wyższe są składki, wycieczka do K. kosztowała 80 zł. Małoletnia pozwana nie wymaga leczenia specjalistycznego.

Małoletni P. K. (2) ma 10 lat, uczy się w IV klasie Szkoły Podstawowej w W. Mazowieckiem. Wedle przedstawicielki ustawowej wydatki na ubiór i obuwie są najdroższe (400 - 500 zł kwartalnie), albowiem małoletni gra w piłkę nożną i potrzebuje odpowiedniego obuwia, które ostatnio kosztowało 150 zł. Środki pielęgnacyjne i czystości kosztują około 30 - 40 zł miesięcznie, wyprawka szkolna wyniosła ok. 500 zł, składki szkolne wynoszą 15 zł, przy czym nie w każdym miesiącu, koszt wycieczek wyniósł łącznie 110 zł, doładowanie telefonu wynosi ok. 15 zł miesięcznie. P. K. (2) jest zdrowy i nie wymaga leczenia specjalistycznego.

Małoletni B. K. ma 7 lat, uczy się w I klasie Szkoły Podstawowej w W. Mazowieckiem. Przedstawicielka ustawowa wskazała, że na ubrania i obuwie dla syna wydaje tyle, co dla dziewczynek, środki pielęgnacyjne i czystości wynoszą ok. 30 zł miesięcznie, doładowanie telefonu komórkowego wynosi ok. 15 zł miesięcznie. Wyprawka szkolna kosztowała ok 500 zł, składki wynoszą do 20 zł, przy czym nie w każdym miesiącu. B. K. jest zdrowy i nie wymaga leczenia specjalistycznego. Wedle matki miesięcznie utrzymanie synów kosztuje po 400 - 500 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień informacyjnych M. K. (nagranie audio-video, znacznik czasowy 00:01:51-00:13:49, k. 17-17 v.), wyjaśnień informacyjnych A. K. (nagranie audio-video, znacznik czasowy 00:02:01-00:28:49, k. 25-26), zeznań świadka T. B. (nagranie audio-video, znacznik czasowy 00:31:32-00:37:16, k. 26), zeznań świadka J. K. (1) (nagranie audio-video, znacznik czasowy 00:37:16-00:43:32, k. 26), zeznań świadka J. K. (2) (nagranie audio-video, znacznik czasowy 00:43:32-00:52:30, k. 26 v.), karty informacyjnej leczenia szpitalnego (k. 4, 5), akt sprawy Sądu Rejonowego w Wysokiem Mazowieckiem I. N. 35/16, akt sprawy Sądu Okręgowego w Łomży I C 405/16, akt egzekucyjnych Kmp 43/16.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo wniesione przez M. K. przeciwko małoletnim dzieciom: P. K. (1), D. K., P. K. (2) i B. K. o obniżenie alimentów nie zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 138 kro, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków należy rozumieć istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania poprzez stosowne zwiększenie bądź zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych.

Zgodnie z art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samo, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Ustalając zakres świadczeń alimentacyjnych należy kierować się dwiema przesłankami: usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego oraz zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego (art. 135 § 1 kro). Dziecko ma prawo do zaspokojenia swoich usprawiedliwionych potrzeb stosownie do wieku, rozwoju emocjonalnego i fizycznego, zainteresowań i adekwatnie do stopy życiowej, na jakiej żyją jego rodzice.

Rozstrzygając o żądaniu opartym na art. 138 kro należy porównać stan istniejący w dacie orzekania o alimentach ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmniejszeniu lub zwiększeniu. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po wydaniu prawomocnego orzeczenia.

W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości, że małoletni pozwani P. K. (1), D. K., P. K. (2) i B. K. nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, nie posiadają majątku przynoszącego dochód, z którego można byłoby czerpać fundusze na ich utrzymanie.

Z porównania stanu faktycznego istniejącego w dniu wydania wyroku przez Sąd Okręgowy w Łomży, tj. 09 września 2016 r., w którym ustalono wysokość alimentów na rzecz małoletnich pozwanych oraz istniejącego w dacie wyrokowania w niniejszej sprawie wynika, iż sytuacja finansowa i zdrowotna powoda M. K. jest bardzo zbliżona i nie uległa istotnym zmianom od daty poprzedniego rozstrzygnięcia w przedmiocie alimentów. Zauważyć należy, że powód niespełna miesiąc później, t.j. 05 października 2016 r. złożył do tut. Sądu pozew o obniżenie alimentów. M. K. nie wykazał w żaden sposób, aby przez ten okres czasu jego sytuacja materialna i osobista uległa tego rodzaju zmianom, które uzasadniałyby obniżenie dotychczasowych alimentów. Powód jest młodym mężczyzną, posiadającym umiejętności pracownika remontowo-budowanego, co przy dołożeniu należytej staranności umożliwia mu uzyskanie dochodów, przewyższających płacę minimalną i pozwalających na finansowanie dzieci w rozmiarze ustalonym wyrokiem Sądu Okręgowego w Łomży. Z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków T. B., J. K. (1) i J. K. (2) wyraźnie wynika, że powód pomimo dolegliwości związanych z przebytym urazem, pracuje dorywczo, trudni się głównie przy pracach remontowo – budowlanych. Powoływane przez powoda okoliczności związane z ugodzeniem nożem istniały podczas poprzedniego orzekania o alimentach, a M. K. nie wykazał, aby był niezdolny do pracy zarobkowej. Zauważyć należy, że od wypadku minęło 9 lat, a powód nie leczy się specjalistycznie w związku ze zgłaszanymi problemami zdrowotnymi.

Odnosząc się natomiast do kosztów utrzymania małoletnich P., D., P. i B. K. stwierdzić należy, że koszty te nie uległy obniżeniu, a z uwagi na rozwój psychofizyczny dzieci, kontynuowanie edukacji, wzrost cen towarów i usług będą ulegać stopniowemu zwiększeniu. Wskazane przez przedstawicielkę ustawową koszty utrzymania małoletnich pozwanych nie są zawyżone i oscylują wokół kwoty 500 zł miesięcznie. W ocenie Sądu alimenty ustalone na kwotę po 300 zł miesięcznie pozostają adekwatne do rzeczywistych i usprawiedliwionych potrzeb małoletnich, jak i do możliwości powoda, przy czym określając jego możliwości zarobkowe Sąd wziął pod uwagę te zarobki, które powód może i powinien uzyskać przy dołożeniu należytej staranności oraz stosownie do jego sił umysłowych i fizycznych (vide uchwała SN z 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNC 1988/4/42). Ponadto podkreślić należy, że powód na co

dzień nie uczestniczy w procesie wychowywania dzieci, tak więc jego wkład finansowy w utrzymanie dzieci powinien być większy niż ich matki.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Sąd nie znalazł podstaw do obniżenia alimentów, dlatego też powództwo zostało oddalone w oparciu o powyżej wskazane przepisy.